

مقایسه فعالیت آنتی اکسیدانی و ویژگی‌های کیفی میوه چهار رقم فلفل دلمه‌ای گلخانه‌ای

لیلا اصلانی^{۱*}، مصطفی مبلی^۲ و جواد کرامت^۳

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۸/۲۸؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۱۱/۲۸)

چکیده

به منظور مطالعه خواص آنتی اکسیدانی و خصوصیات کیفی میوه چهار رقم فلفل دلمه‌ای، آزمایشی گلخانه‌ای در قالب طرح کاملاً تصادفی در چهار تکرار انجام شد. رقم‌ها شامل فلفل دلمه‌ای سبز (Traviata)، قرمز (Inspratian)، نارنجی (Aracia) و زرد (Taranto) بود که در گلخانه با بستر کشت خاکی و به طور هم‌زمان کشت شد. میوه‌های مربوط به هر رقم، به صورت تصادفی و در مرحله نزدیک به رنگ‌اندازی کامل برداشت و فاکتورهای کیفی شامل میزان مواد جامد محلول، اسیدهای آلی، ویتامین ث و راندمان استخراج انسانس میوه و خواص آنتی اکسیدانی شامل میزان کل ترکیبات فنولیک، قابلیت حذف رادیکال‌های دی‌پی‌بی‌اچ و قابلیت حذف رادیکال‌های هیدروکسیل آنها اندازه‌گیری شد. نتایج آزمایش نشان داد که ارقام متفاوت فلفل دلمه‌ای از نظر ویژگی‌های کیفی و خواص آنتی اکسیدانی متفاوت هستند. میوه‌های رقم نارنجی (Aracia) دارای بیشترین میزان مواد جامد محلول و ارقام سبز (Traviata) و زرد (Taranto) دارای بیشترین میزان اسیدهای آلی بودند. بالاترین راندمان استخراج انسانس نیز در رقم زرد (Taranto) مشاهده شد. میوه‌های رقم قرمز (Inspratian) دارای بیشترین میزان ویتامین ث و خواص آنتی اکسیدانی بهتری شامل کل ترکیبات فنولیک، قابلیت حذف رادیکال‌های دی‌پی‌بی‌اچ و هیدروکسیل نسبت به سایر ارقام بودند، در حالی که رقم سبز (Traviata) از نظر این ویژگی‌ها در نقطه مقابل این رقم قرار داشت. در کل اطلاعات حاصل از این آزمایش می‌تواند در درک قابلیت رقم‌های متفاوت فلفل دلمه‌ای برای حفظ سلامتی انسان مفید باشد.

واژه‌های کلیدی: خواص آنتی اکسیدانی، فلفل دلمه‌ای، کشت گلخانه‌ای، ویژگی‌های کیفی

۱ و ۲. بهترتب دانشجوی سابق کارشناسی ارشد و استاد علوم باگبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

۳. دانشیار علوم صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

*. مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: l.aslani@ag.iut.ac.ir

مقدمه

هیدروکسی‌سینامیدها (Hydroxycinnmats)، فلاونولها (Flavonols) و فلاون‌ها (Flavones) می‌باشد (۲). پلی‌فنول‌های شناخته شده در فلفل دلمه‌ای شامل چهار نوع کوئرستین (Quercetin) چهارده نوع لوئسلین (Luteolin) و دو نوع اپیجنین (Apigenin) می‌باشند. مطالعات انجام شده پیشنهاد کرده که مصرف غذاهای غنی از ترکیبات پلی‌فنول باعث کاهش بیماری‌های قلب و عروق، سکته و انواع خاصی از سرطان می‌شوند (۵).

رنگ فلفل دلمه‌ای فاکتور مهمی در انتخاب خردیار می‌باشد (۱۷). کارتوئیدها (Carotenoids) و فلاونوئیدها مواد رنگی مهم سبزیجات می‌باشند که عموماً باعث ایجاد رنگ‌های نارنجی و قرمز می‌شوند. کارتوئیدهای فلفل شامل کپسانتین (Capsanthin) و کاروتون (Carotene) است. رنگ سبز فلفل به دلیل کلروفیل و کارتوئید (Carotenoids) کلروپلاست می‌باشد (۲ و ۱۷). رنگ زرد و نارنجی فلفل به وسیله آلفا (۱۷) و بتاکاروتون (carotene and -) با فعالیت پیش‌سازی ویتامین آ (۳)، زئاگزانثین (Zeaxanthin)، لوتین (Lutein) و بتاکریپتوzanثین (Cryptoxanthin) تشکیل می‌شود. رنگ قرمز فلفل نیز به خاطر حضور پیگمان‌های کارتوئید کپسانتین (Capsorubin)، کپسورین (Capsanthin) (۲، ۳ و ۱۷) و کپسانتین ۵ و ۶ اپوکسید (Capsanthin 5, 6-epoxide) (Capsanthin 5, 6-epoxide) می‌باشد (۴ و ۱۷). رنگ‌های متفاوت فلفل ممکن است به دلیل سطح متفاوت این ترکیبات باشد. به دلیل فعالیت آنتی‌اکسیدانی متفاوت این ترکیبات، امکان این که میوه‌های فلفل دلمه‌ای با رنگ‌های متفاوت فعالیت آنتی‌اکسیدانی متفاوتی نشان دهند وجود دارد (۱۷).

از جمله بررسی‌های انجام شده در مورد خواص آنتی‌اکسیدانی فلفل دلمه‌ای می‌توان به آزمایش سان و همکاران (۱۷) اشاره کرد که با مقایسه فعالیت آنتی‌اکسیدانی ارقام فلفل دلمه‌ای با رنگ متفاوت به این نتیجه رسیدند که فلفل‌های قرمز در مجموع ترکیبات فنولیک بیشتری نسبت به فلفل‌های سبز دارند و گزارش کردند که فلفل‌های قرمز دارای بیشترین

شرایط نامساعد محیطی صدمات اساسی به مولکول‌های زیستی و سلول‌ها وارد می‌کند که اصطلاحاً تنش اکسیداتیو نامیده می‌شود. یعنی اکسایندها بیش از اندازه تولید و تعادل اکسایندها و آنتی‌اکسیدان‌های بدن نامتعادل می‌شود (۱۵). بدین ترتیب که با افزایش بیش از حد گونه‌های اکسیژن فعال به علت دارا بودن یک یا تعداد بیشتری از الکترون جفت شده، به آسانی با مولکول‌های بیولوژیکی مثل پروتئین، لیپید، لیپوپروتئین، کربوهیدرات‌ها و دی‌ان‌آ واکنش می‌دهند (۱۲). واکنش رادیکال‌های آزاد با مولکول‌های بیولوژیکی بر ژن‌ها اثر گذاشته و منجر به ابتلا به بسیاری از بیماری‌ها نظیر آزالیمر، پارکینسون، اماس، بیماری‌های مریبوط به قلب و عروق، سرطان و دیابت می‌شود (۱۲).

آنتی‌اکسیدان‌ها ترکیبات طبیعی و سنتیکی می‌باشند که باعث ممانعت یا تأخیر اکسیداسیون سایر مولکول‌ها می‌شوند (۱۸). نتیجه فعالیت اکسیدان‌ها و آنتی‌اکسیدان‌ها تعادل فیزیولوژیکی بدن است (۸). این ترکیبات از طریق به دام انداختن رادیکال‌های آزاد، کلاته کردن فلزاتی با فعالیت کاتالیستی و فعل کردن الکترون دهنده‌ها قادرند پایان دهنده یا کند کننده فرایندهای اکسایشی باشند و بدین ترتیب از مولکول‌های زیستی محافظت کنند (۱۶). به دلیل سرطان‌زا بودن آنتی‌اکسیدان‌های مصنوعی، علاقه به آنتی‌اکسیدان‌های طبیعی بهمیزان قابل توجهی افزایش یافته است. این آنتی‌اکسیدان‌ها شامل ترکیبات فنولیک (آلکالوئیدها، فلاونوئیدها و اسیدهای فنولیک)، ترکیبات نیتروژنی (آلکالوئیدها، مشتقان کلروفیل، آمینواسیدها و آمین‌ها)، کارتوئیدها و آسکوربیک اسید می‌باشند (۱۸).

تحقیق هالمن و ربیالکوسکا (۶) نشان داد میوه فلفل دلمه‌ای (*Capsicum annum* L.) منع خوبی برای تعدادی از ترکیبات آنتی‌اکسیدان است. به طوری که مصرف یک عدد فلفل متوسط، دو برابر نیاز روزانه به ویتامین ث بدن را تأمین می‌کند. فلفل دلمه‌ای در برگیرنده الگوی پلی‌فنولیک قوی شامل

میوه های مربوط به هر تکرار با استفاده از چاقو به قطعات کوچک برشده و برای تهیه نمونه همگن مخلوط شدن و به منظور اندازه گیری ها مورد استفاده قرار گرفتند.

درصد مواد جامد محلول

از نمونه های مربوط به هر تکرار آب میوه استخراج و یک قطره از آن بر روی رفرکترومتر (مدل: K-0032 Model) قرار گرفت و در برابر نور درصد مواد جامد محلول قرائت شد.

اسیدهای آلی

برای تعیین میزان اسیدهای آلی، از نمونه های مربوط به هر تکرار آب میوه استخراج و ۱۰ میلی لیتر از آب میوه با استفاده از سود ۰/۲ نرمال تیتر شد. پایان تیتراسیون با استفاده از پ - هاش متر (مدل: CP-501-ELM) و با رسیدن به پ - هاش ۸/۲ تشخیص داده شد. غلظت اسیدهای آلی به صورت میلی گرم اسید در ۱۰۰ میلی لیتر عصاره مطابق فرمول زیر محاسبه و گزارش شد (۱۵).

$$C = (N \times V \times E) / 100$$

C: غلظت اسید در ۱۰۰ میلی لیتر عصاره بر حسب میلی گرم

N: نرمالیته یا فاکتور سود مصرفی

V: سانتی متر مکعب سود مصرفی

E: والانس گرم اسید مورد نظر (اسید مورد نظر اسید سیتریک می باشد)

مقدار اسید آسکوربیک

به منظور اندازه گیری غلظت اسید آسکوربیک، ۱۰ گرم از نمونه تازه هر تکرار به وسیله ۵ میلی لیتر متافسفریک اسید ۳ درصد درون هاون همگن شد. سپس حجم عصاره حاصل به ۵۰ میلی لیتر رسانده شد و ۱۰ میلی لیتر از آن با استفاده از ۲ و ۶ - دی کلروفنل ایندوفنل تیتر گردید. تیتراسیون با مشاهده رنگ صورتی پایدار پایان یافت. ایندوفنل نیز با محلول استاندارد اسید آسکوربیک استاندارد شد. مقدار اسید آسکوربیک به صورت

میزان بتاکاروتون، کپستین، کوئرستین و لوئیولین می باشد. فعالیت آنتی اکسیدانی فلفل سبز رنگ که از طریق آزمون DPPH اندازه گیری شد کمتر از سایر فلفل ها بوده است. قاسم زاده و همکاران (۵) به بررسی اثر تاریخ برداشت بر میزان آنتی اکسیدان های میوه های پنج رقم فلفل دلمه ای با رنگ های مختلف پرداخته و اعلام کرده اند که تفاوت قابل توجهی بین ارقام از نظر میزان کل فعالیت آنتی اکسیدان ها وجود داشته است. با توجه به ترکیبات ایجاد کننده رنگ در ارقام مختلف فلفل دلمه ای به نظر می رسد ارقام مختلف دارای خاصیت آنتی اکسیدانی متفاوت باشند، بنابراین هدف از اجرای این طرح مقایسه ظرفیت آنتی اکسیدانی و کیفیت میوه چهار رقم فلفل دلمه ای با رنگ های متفاوت بود.

مواد و روش ها

این تحقیق با هدف مقایسه خواص آنتی اکسیدانی و خصوصیات کیفی میوه چهار رقم فلفل دلمه ای پرورش یافته در محیط کشت خاکی در گلخانه شرکت پرديس واقع در جاده قلعه شور اصفهان و با چهار تکرار انجام گردید. تیمارها شامل چهار رقم فلفل دلمه ای سبز (Traviata)، قرمز (Inspiratian)، نارنجی (Aracia) و زرد (Taranto) بودند.

ماکریم دمای گلخانه در طول دوره کاشت ۷ ± ۲۵ و مینیمم میانگین دما ۱۴ - ۱۵ درجه سانتی گراد بود. بذور در نیمه مهرماه ۱۳۹۰ در سینی های کاشت، در بستر پیت کاشته شد و سپس در آذر ماه به زمین اصلی با خاک متوسط و با تراکم ۳ بوته در مترمربع انتقال داده شدند. بوته های فلفل در ردیف هایی که ۸۰ سانتی متر از یکدیگر فاصله داشتند و فاصله بوته ها در ردیف نیز ۴۰ سانتی متر بود، کشت شدند. میوه ها در اواسط شهریور سال ۱۳۹۱ به صورت تصادفی و در مرحله نزدیک به رنگ اندازی کامل برداشت و به منظور اندازه گیری صفات مورد نظر به آزمایشگاه با غبانی دانشگاه صنعتی اصفهان منتقل شدند.

آماده سازی نمونه

میوه ها با استفاده از آب مقطر شسته و بذر آنها خارج شد. سپس

به عنوان محلول استاندارد استفاده گردید و مقدار کل ترکیبات فنولیک براساس مقدار کتچین معادل در گرم وزن تازه میوه فلفل دلمه‌ای محاسبه و گزارش شد (۱۷).

میلی‌گرم در گرم وزن تازه میوه محاسبه و گزارش گردید (۵).

تهیه اسانس

بررسی خاصیت آنتی‌اکسیدانی با استفاده از رادیکال دی‌پی‌پی‌اچ برای تعیین قدرت عصاره گیاه در به دام انداختن رادیکال‌های آزاد دی‌پی‌پی‌اچ (۱ و -۱ دی‌فنیل ۱ و -۲-پیکریل‌هیدرازیل)، ۲۰ میکرولیتر اسانس رقیق شده فلفل با ۱/۵ میلی‌لیتر محلول ۱/۰ میلی‌مولار دی‌پی‌پی‌اچ مخلوط و به مدت ۳۰ دقیقه در دمای اتاق و تاریکی به منظور واکنش دادن مواد با یکدیگر قرار داده شد. سپس، جذب نوری نمونه‌ها در طول موج ۵۱۷ نانومتر به‌وسیله اسپکتروفتومتر (مدل: UV-160A-SHIMADZN) قرائت گردید. در نمونه شاهد نیز به جای اسانس از متانول استفاده شد. درصد بازدارندگی رادیکال‌های آزاد دی‌پی‌پی‌اچ با استفاده از معادله زیر محاسبه گردید (۱۷).

$$\text{درصد بازدارندگی} = (\text{جذب نوری شاهد} - \text{جذب نوری نمونه}) \times 100$$

فعالیت کلاته‌کنندگی رادیکال هیدروکسیل
۱۰۰ میکرولیتر از اسانس رقیق شده فلفل دلمه‌ای با یک میلی‌لیتر آهن (II) سولفات با غلظت ۱/۵ میلی‌مولار، ۷۰۰ میکرولیتر آب اکسیژنه با غلظت ۶ میلی‌مولار و ۳۰۰ میکرولیتر سدیم سالیسیلات با غلظت ۲۰ میلی‌مولار مخلوط شد و سپس به مدت یک ساعت در دمای ۳۷ درجه سلسیوس نگهداری و جذب نوری نمونه‌ها در طول موج ۵۶۲ نانومتر توسط دستگاه اسپکتروفتومتر (مدل: UV-160A-SHIMADZN) قرائت شد. درصد ممانعت نمونه‌ها از طریق فرمول زیر محاسبه گردید (۱۰).

$$\text{درصد ممانعت رادیکال‌های هیدروکسیل} = (A_1 - A_2) / A_0 \times 100$$

A_1 : جذب نوری نمونه

A_2 : جذب نوری نمونه بدون سدیم سالیسیلات و عصاره

۵۰ گرم از میوه مربوط به هر تکرار توزین و به صورت پوره در آورده، به پیمانه‌ای منتقل و به‌وسیله ۵۰ میلی‌لیتر متانول همگن شد. سپس مخلوط حاصل در دمای ۶۰ درجه سلسیوس حمام آب گرم، به مدت ۲۰ دقیقه قرار داده شد و سپس به مدت ۱۰ دقیقه سانتریفیوژ (مدل: Gerber GmbH ۲۰۰۰g) گردید. محلول شفاف رویی جدا و رسوب باقی‌مانده یکبار دیگر اسانس گیری شد، سپس محلول حاصل از این مرحله به محلول اول اضافه گردید. محلول حاصل، اسانس میوه فلفل دلمه‌ای بود (۱۷).

محاسبه راندمان استخراج

حلال موجود در اسانس‌های حاصل، به‌وسیله تقطیر در خلاء و با استفاده از دستگاه تبخیر تحت خلاء گردن (مدل: Heizdad WB Contr) در دمای ۶۰ درجه سلسیوس تبخیر شد. با محاسبه وزن اولیه بالن و وزن نهایی آن که حاوی اسانس تغليط شده بود، مقدار کل ماده استخراج شده محاسبه و به صورت درصد از وزن تازه گزارش گردید (۱۷). سپس برای استفاده در سایر اندازه‌گیری‌ها توسط ۵۰ میلی‌لیتر متانول رقیق شد.

ارزیابی کل ترکیبات فنولیک

اندازه‌گیری ترکیبات فنولیک براساس واکنش گرفولین - سیوکالتون انجام شد. معرف فولین با استفاده از آب مقطر ۱۰ برابر رقیق شد. ۰/۱ میلی‌لیتر از اسانس رقیق شده حاصل از میوه با ۰/۷۵ میلی‌لیتر از فولین رقیق شده، مخلوط و به مدت ۵ دقیقه در دمای اتاق قرار داده شد. ۰/۷۵ میلی‌لیتر محلول سدیم بی‌کربنات ۶ گرم در لیتر به آن اضافه و بهم زده شد. محلول حاصل به مدت ۹۰ دقیقه در دمای اتاق نگهداری و جذب نوری محلول در طول موج ۷۵۰ نانومتر به‌وسیله اسپکتروفتومتر (مدل: UV-160A-SHIMADZN) قرائت شد. کتچین نیز

جدول ۱. تجزیه واریانس داده های مربوط به ویژگی های کیفی و خواص آنتی اکسیدانی رقم های مختلف فلفل دلمه ای

میانگین مربعات									منابع	درجه آزادی	تغیرات
فعالیت کلاته کنندگی	قابلیت حذف رادرادیکال های آزاد	رادرادیکال های آزاد دی پی بی اج	کل ترکیبات فنولیک	راندمان استخراج	اسیدهای آلی ویتامین ث	مواد جامد محلول					
۱۲۷/۱۸*	۹۸/۴۳*	۰/۱۹۵**	۵۶/۷۸**	۰/۰۴۶*	۷۹۵۹/۷۸**	۱۰/۸۷**	۳	تیمار			
۳۴/۱۲	۱۸/۱۸	۰/۰۶۷	۲/۲۶	۰/۰۰۹	۴۲۴/۶۷	۰/۱۸	۱۲	خطا			

ns: عدم وجود اختلاف معنی دار *: اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۵٪ **: اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۱٪

میانگین ها نشان داد که رقم سبز دارای بیشترین میزان اسیدهای آلی بود. سپس ارقام زرد و نارنجی قرار داشتند و رقم قرمز نیز دارای کمترین میزان بود. اما بین ارقام زرد و نارنجی و همین طور زرد و سبز تفاوت معنی داری از نظر این صفت وجود نداشت (شکل ۲). قاسم نژاد و همکاران (۵) تفاوت معنی داری را بین ارقام زرد (Y-43-07) و قرمز (Y-43-09) از نظر این صفت گزارش نکردند و بیان کردند که رقم نارنجی (Aracia) دارای کمترین میزان اسیدهای آلی است و با سایر ارقام تفاوت معنی دار دارد. بنابراین، نتایج قاسم نژاد و همکاران (۵) که به مقایسه سایر ارقام پرداخته بودند با نتایج این پژوهش مغایرت دارد.

ویتامین ث

تجزیه واریانس داده ها نشان داد اثر رقم بر میزان ویتامین ث در سطح احتمال پنج درصد معنی دار است (جدول ۱). مقایسه میانگین ها نشان داد که رقم زرد دارای پایین ترین مقدار ویتامین ث است که از نظر آماری با رقم سبز تفاوت معنی داری نداشت. بیشترین میزان این پارامتر نیز مربوط به رقم قرمز بود که با رقم نارنجی تفاوت معنی داری نداشت (شکل ۳). لیورچ و همکاران (۹) تفاوت معنی داری از نظر میزان ویتامین ث در بین ارقام کاهو مورد آزمون شامل Iceberg Lollo Rosso و Red Oak Leaf، Continental، Romaine کردند و بیان نمودند که میزان این ترکیب در رقم Continental بیشتر از سایر ارقام بوده است. فلفل دلمه ای تازه منبع غنی

پردازش داده ها محاسبات آماری به صورت طرح کاملاً تصادفی انجام گردید و برای مقایسه میانگین ها از آزمون کمترین اختلاف معنی دار (LSD) در سطح احتمال ۵ درصد استفاده گردید. کلیه عملیات آماری توسط نرم افزار آماری SAS انجام شد.

نتایج و بحث

مواد جامد محلول

تجزیه واریانس داده ها نشان داد اثر رقم بر میزان کل مواد جامد محلول در سطح احتمال یک درصد معنی دار است (جدول ۱). مقایسه میانگین ها نشان داد که کمترین درصد مواد جامد محلول مربوط به رقم سبز (Traviata) (۴ درصد) و بیشترین میزان مربوط به رقم نارنجی (Aracia) (۸/۶۳) بود. ارقام زرد (Taranto) و قرمز (Inspratian) نیز در حد واسط این دو رقم قرار داشتند (شکل ۱). قاسم نژاد و همکاران نیز (۵) تفاوت معنی داری را بین ارقام زرد (Y-43-07) و قرمز (Y-43-09) گزارش نکردند و بیان کردند که رقم نارنجی (Aracia) دارای بیشترین میزان مواد جامد محلول بوده و با سایر ارقام تفاوت معنی دار داشته است. بنابراین نتایج آنها با نتایج این پژوهش مطابقت داشت.

اسیدهای آلی

تجزیه واریانس داده ها نشان داد اثر رقم بر میزان اسیدهای آلی در سطح احتمال یک درصد معنی دار است (جدول ۱). مقایسه

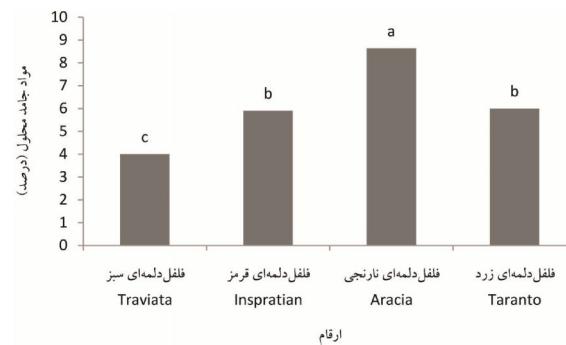
از آسکوربیکا اسید است که میزان آن بین ۰/۷۶ تا ۰/۴۳ میلی گرم در گرم وزن تازه گزارش شده است (۷). تفاوت در محتوای ویتامین ث می‌تواند مرتبط با چندین فاکتور مثل نوسانات دمای گلخانه، پاسخ رقم و تفاوت در نمونه‌برداری باشد (۳). دپا و همکاران (۲) و هالمن و رمبالکوسکا (۶) نیز تفاوت معنی‌داری را از نظر میزان ویتامین ث در بین ارقام متفاوت فلفل دلمه‌ای گزارش کردند. قاسم‌نژاد و همکاران (۵) نیز برخلاف پژوهش حاضر، تفاوت معنی‌داری بین ارقام زرد (۴-۰۷) و قرمز (۰۹-۴۳) گزارش نکردند.

مقدار اسانس

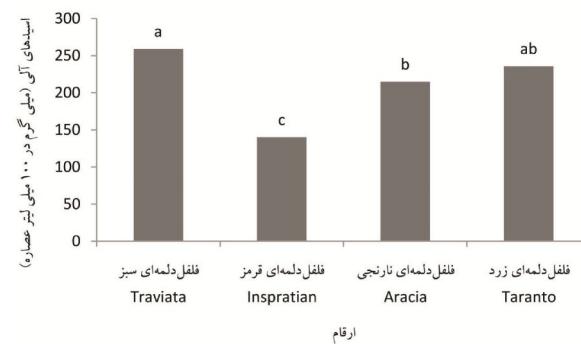
تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد اثر رقم بر میزان راندمان استخراج در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار است (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها نشان داد که رقم سبز دارای کمترین و رقم زرد دارای بیشترین میزان راندمان استخراج بود. ارقام قرمز و نارنجی نیز در حد واسطه این دو رقم قرار داشتند و با یکدیگر تفاوت معنی‌داری نداشتند درحالی‌که رقم نارنجی تفاوت معنی‌داری با رقم سبز نیز نشان نداد (شکل ۴). سان و همکاران (۱۷) نیز در پژوهشی به مقایسه راندمان استخراج در بین ارقام متفاوت فلفل دلمه‌ای با رنگ‌های متفاوت پرداختند و به این نتیجه رسیدند که راندمان استخراج در رقم قرمز برخلاف این آزمایش بیشتر از سایر ارقام بود و راندمان استخراج رقم سبز از سایر ارقام کمتر بود، که با این آزمایش مطابقت دارد.

کل ترکیبات فنولیک

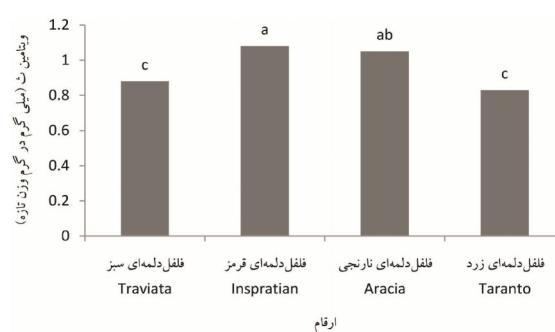
تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد اثر رقم بر میزان کل ترکیبات فنولیک در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار است (جدول ۱). مقایسه میانگین داده‌ها نشان داد که بیشترین ترکیبات فنولیک مربوط به رقم قرمز بوده که با ارقام نارنجی و زرد تفاوت معنی‌داری نداشت، کمترین میزان این پaramتر هم مربوط به رقم

شکل ۱. مقایسه میانگین میزان مواد جامد محلول رقم‌های متفاوت فلفل دلمه‌ای. میانگین‌هایی که دارای حرف مشترک هستند در سطح احتمال ۵ درصد براساس آزمون LSD اختلاف معنی‌دار ندارند.

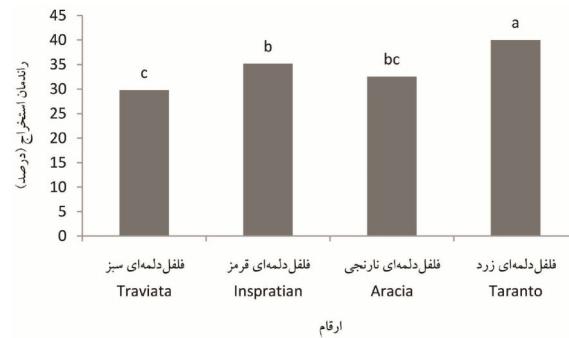

شکل ۲. مقایسه میانگین میزان اسیدهای آلی رقم‌های متفاوت فلفل دلمه‌ای. میانگین‌هایی که دارای حداقل یک حرف مشترک هستند در سطح احتمال ۵ درصد براساس آزمون LSD اختلاف معنی‌دار ندارند.

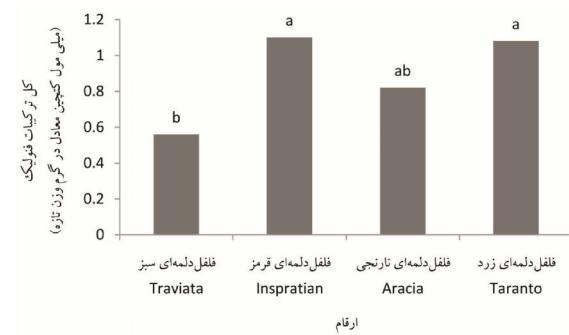
شکل ۳. مقایسه میانگین میزان ویتامین ث رقم‌های متفاوت فلفل دلمه‌ای. میانگین‌هایی که دارای حداقل یک حرف مشترک هستند در سطح احتمال ۵ درصد براساس آزمون LSD اختلاف معنی‌دار ندارند.

و قرمز (Y-43-09) فلفل دلمه ای گزارش نکردند که با نتایج این پژوهش مطابقت دارد. سان و همکاران (۱۷) در پژوهشی به مقایسه میزان کل ترکیبات فنولیک در بین ارقام متفاوت فلفل دلمه ای پرداخته و به این نتیجه رسیدند که کل ترکیبات فنولیک در رقم قرمز بیشتر از سایر ارقام بود، به دنبال آن به ترتیب ارقام نارنجی و زرد قرار داشتند و میزان این پارامتر در رقم سبز نیز از سایر ارقام کمتر بود که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد. همان طور که در مقدمه آورده شد، ترکیبات فنولیک در فرایندهای بیولوژیکی بسیاری نقش دارند، اما مهم ترین آنها فعالیت آنتی اکسیدانی است که با کاهش خطر ابتلاء به سرطان همراه است (۱).

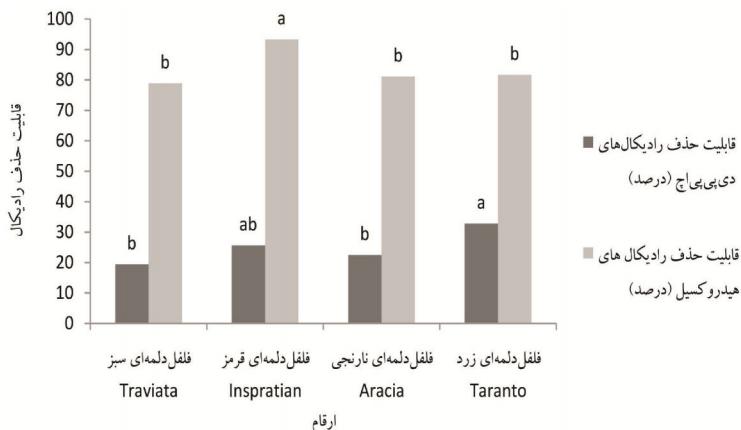
شکل ۴. مقایسه میانگین میزان راندمان استخراج اسانس رقم های متفاوت فلفل دلمه ای. میانگین هایی که دارای حداقل یک حرف مشترک هستند در سطح احتمال ۵ درصد براساس آزمون LSD اختلاف معنی دار ندارند.

قابلیت حذف رادیکال های آزاد دی پسی اج
تجزیه واریانس داده ها نشان داد اثر رقم بر میزان قابلیت حذف رادیکال های آزاد دی پسی اج در سطح احتمال پنج درصد معنی دار است (جدول ۱). مقایسه میانگین داده ها نشان داد بیشترین میزان قابلیت حذف رادیکال های آزاد دی پسی اج مربوط به رقم زرد بود که با رقم قرمز تفاوت معنی داری نشان داده است. کمترین میزان این پارامتر نیز مربوط به رقم سبز بود که با ارقام نارنجی و قرمز تفاوت معنی داری نداشت (شکل ۶). اوژگن و سکریک (۱۴) تفاوت معنی داری را از نظر میزان قابلیت حذف رادیکال های آزاد دی پسی اج در بین ارقام سبز شامل Krizet, Freckles, Fonseca و Filipus و قرمز شامل Cherokee, Nation, Versai, Parada و Kaho گزارش کردند. دپا و همکاران (۲) نیز تفاوت معنی داری از نظر قابلیت حذف رادیکال های آزاد در بین ارقام متفاوت فلفل دلمه ای گزارش کردند. متربکا و پیریکا (۱۱) نیز گزارش نکردند که میزان فعالیت آنتی اکسیدانی فلفل دلمه ای قرمز بیش از سبز بوده است. قاسم نژاد و همکاران (۵) تفاوت معنی داری را بین ارقام نارنجی (Arian) و قرمز (Y-43-09) گزارش نکردند که با نتایج این پژوهش مطابقت داشت اما در تحقیق ایشان رقم زرد (Y-43-07) دارای کمترین میزان قابلیت حذف

شکل ۵. مقایسه میانگین میزان کل ترکیبات فنولیک رقم های متفاوت فلفل دلمه ای. میانگین هایی که دارای حداقل یک حرف مشترک هستند در سطح احتمال ۵ درصد براساس آزمون LSD اختلاف معنی دار ندارند.

سبز بود که با رقم نارنجی تفاوت معنی داری نشان نداد (شکل ۵). لیورچ و همکاران (۹) تفاوت معنی داری از نظر میزان ویتامین ث در بین ارقام کaho مورد آزمون شامل Lollo Rosso و Red Oak Leaf, Continental, Romaine گزارش کردند و بیان نمودند که میزان این ترکیبات در ارقام دارای برگ قرمز بیشتر از سایر ارقام بوده است. نتایج تحقیقات نشان داده است که میزان ترکیبات فنولیک با میزان فعالیت آنتی اکسیدانی فلفل دلمه ای همبستگی مثبت دارد (۲). قاسم نژاد و همکاران (۵) تفاوت معنی داری را بین ارقام زرد (Y-43-07) و همکاران (۵) تفاوت معنی داری را بین ارقام زرد (Y-43-07)

شکل ۶. مقایسه میانگین میزان قابلیت حذف رادیکال‌ها در رقم‌های مختلف فلفل‌دلمهای. برای هر صفت، میانگین‌هایی که دارای حداقل یک حرف مشترک هستند در سطح احتمال ۵ درصد براساس آزمون LSD اختلاف معنی‌دار ندارند.

میزان فعالیت کلاته‌کنندگی رادیکال‌های هیدروکسیل میوه مربوط به رقم قرمز بوده و بین ارقام نارنجی، زرد و سبز تفاوت معنی‌داری وجود نداشت (شکل ۶).

نتیجه‌گیری

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که ارقام مختلف فلفل‌دلمهای از نظر ویژگی‌های کیفی شامل مقدار کل مواد جامد محلول، اسیدهای آلی، ویتامین ث، راندمان استخراج اسانس و خواص آنتی‌اکسیدانی شامل میزان کل ترکیبات فنولیک، قابلیت حذف رادیکال‌های دی‌پی‌پی‌اچ و رادیکال‌های هیدروکسیل مختلف بودند. میوه‌های رقم نارنجی (Arian) دارای بیشترین میزان مواد جامد محلول و ارقام سبز (Traviata) و زرد (Taranto) دارای بیشترین میزان اسیدهای آلی بودند. بالاترین راندمان استخراج اسانس نیز در رقم زرد (Taranto) مشاهده شد. میوه‌های رقم قرمز (Inspiration) دارای بیشترین میزان ویتامین ث و خواص آنتی‌اکسیدانی بهتری شامل کل ترکیبات فنولیک، قابلیت حذف رادیکال‌های دی‌پی‌پی‌اچ و هیدروکسیل نسبت به سایر ارقام بودند، درحالی که رقم سبز (Traviata) از نظر این ویژگی‌ها در نقطه مقابل رقم قرمز قرار داشت. در کل اطلاعات حاصل از این آزمایش می‌تواند در فهم قابلیت رقم‌های مختلف فلفل‌دلمهای در حفظ سلامتی انسان مفید باشد.

رادیکال‌های آزاد بود و با سایر ارقام تفاوت معنی‌دار داشت. سان و همکاران (۱۷) در پژوهشی به مقایسه قابلیت حذف رادیکال‌های آزاد در بین ارقام مختلف فلفل‌دلمهای با رنگ‌های مختلف پرداخته و به این نتیجه رسیدند که قابلیت حذف رادیکال‌های آزاد در ارقام قرمز، زرد و نارنجی تفاوت معنی‌داری ندارد و در رقم سبز از سایر ارقام کمتر می‌باشد (مشابه پژوهش حاضر) و با میزان کل ترکیبات فنولیک هماهنگی داشت که نشان دهنده نقش ترکیبات فنولیک در حذف رادیکال‌های آزاد می‌باشد. تفاوت فعالیت آنتی‌اکسیدانی در بین ارقام مختلف فلفل‌دلمهای ممکن است به علت تفاوت قدرت ترکیبات کاهش دهنده آنها یا تفاوت در میزان تجمع ترکیبات آنتی‌اکسیدان هریک از آنها به خصوص ترکیبات فنولیک باشد. فلفل‌دلمهای دارای شماری از ترکیبات فنولیک می‌باشد در حالی که امکان دارد تمام ژنوتیپ‌ها شامل ترکیبات یکسانی نباشند (در واقع یک ویژگی ژنتیکی باشد) و این تفاوت باعث تغییر فعالیت آنتی‌اکسیدانی شود (۱۳).

فعالیت کلاته‌کنندگی رادیکال‌های هیدروکسیل تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد اثر رقم بر میزان قابلیت حذف رادیکال‌های هیدروکسیل در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار است (جدول ۱). مقایسه میانگین داده‌ها نشان داد که بالاترین

منابع مورد استفاده

1. Czeczt, H. 2000. Biological activities of flavonoids – A review. *Polish Journal of Food Nutrition and Science* 950: 3-13.
2. Deepaa, N., C. Kaura, B. Georgea, B. Singhb and H. C. Kapoor. 2007. Antioxidant constituents in some sweet pepper (*Capsicum annuum L.*) genotypes during maturity. *Swiss Society of Food Science and Technology* 40: 121-129.
3. Deepaa, N., C. Kaura, B. Singhb and H. C. Kapoor. 2006. Antioxidant activity in some red sweet pepper cultivars. *Journal of Food Composition and Analysis* 19: 572-578.
4. Fox, J., A. D. Del Poze-Insfran, J. Hee Lee, S. A. Sargent and S. T. Talcott. 2005. Ripening-induced chemical and antioxidant changes in bell peppers as affected by harvest maturity and postharvest ethylene exposure. *Hort Science* 40: 732-736.
5. Ghasemnezhad, M., M. Sherafati and G. A. Payvast. 2011. Variation in phenolic compounds, ascorbic acid and antioxidant activity of five coloured bell pepper (*Capsicum annum*) fruits at two different harvest times. *Journal of Functional Foods* 3: 44-49.
6. Hallmann, E. and E. Rembialkowska. 2012. Characterisation of antioxidant compounds in sweet bell pepper (*Capsicum annum L.*) under organic and conventional growing systems. *Journal of the Science of Food and Agriculture* 92: 2409-2415.
7. J.Buran, T., A. K. Sandhu, A. M. Azeredo, A. H. Bent, J. G. Williamson and L. Gu. 2012. Effects of exogenous abscisic acid on fruit quality, antioxidant capacities, and phytochemical contents of southern high bush blueberries. *Food Chemistry* 132: 1375-1381.
8. Kukadia, V. 1992. Developments in spice technology. *Food Technology International* 42: 141-144.
9. Llorach, R., A. Martínez-Sánchez, F. A. Tomás-Barberán, M. I. Gil and F. Ferreres. 2008. Characterisation of polyphenols and antioxidant properties of five lettuce varieties and escarole. *Food Chemistry* 108: 1028-1038.
10. Manda, K. R., C. Adams and N. Ercal. 2010. Biologically important thiols in aqueous extracts of spices and evaluation of their in vitro antioxidant properties. *Food Chemistry* 118: 589-593.
11. Materska, M. and I. Perucka. 2005. Antioxidant activity of the main phenolic compounds isolated from hot pepper fruit (*Capsicum annum L.*). *Journal of Agricultural and Food Chemistry* 53: 1750-1756.
12. Nanosombat, S. and P. Wimuttigosol. 2011. Antimicrobial and antioxidant activity of spice essential oils. *Food Science and Biotechnology* 20: 45-53.
13. Neocleous, D. 2010. Yield, nutrients, and antioxidants of tomato in response to grafting and substrate. *International Journal of Vegetable Science* 16: 212-221.
14. Ozgen, S. and S. Sekerci. 2011. Effect of leaf position on the distribution of phytochemicals and antioxidant capacity among green and red lettuce cultivars. *Spanish Journal of Agriculture Research* 9: 801-809.
15. Pokorny, J. 1991. Natural antioxidants for food use. *Trends Food Science and Technology* 72: 223-227.
16. Senevirathne, M., S. Hyun Kim, N. Siriwardhana, J. Hawanha, K. Wan Lee and Y. Jin Joen. 2006. Antioxidants potential of *Ecklonia cava* on reactive oxygen species scavenging, metal chelating, reducing power and lipid peroxidation inhibition. *Food Science and Technology International* 12: 27-38.
17. Sun, T., Z. Xu, C. T. Wu, M. Janes, W. Prinyawiwatkul and H. K. No. 2007. Antioxidant activities of different colored sweet bell peppers (*Capsicum annum L.*). *Journal of Food Science* 72: 98-102.
18. Velioglu, Y. S., G. Mazza, L. Gao and B. D. Oomah. 1998. Antioxidant activity and total phenolics in selected fruits, vegetables and grain Products. *Journal of Agricultural and Food Chemistry* 46: 4113-4117.